ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Adresse-adirasi gazetesi (آرەوك) adabile adalarda

ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեաց խան

Les annonces sont reçues à la Direction du Journal "AREVELK" Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որեւէ գրութիւն պիտի է ուղղել ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆԵՈՐՈՒԹԻՒՆ

Պետոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Ղրս
" " " վեցամսեայ. 70 "
" " " եռամսեայ. 40 "
Օսար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրս
" " " վեցամսեայ. 20 "

Դրամի փոխարէն փոսթայի փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուօի փուլը 100 դրուօի հաշուով:

Տեղական բոլոր տարբեր ծախքը բաժանորդներուն կը վերաբերի:

Յաճուցմանց համար պիտի է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ

Երկուշաբթի օր ԱՐԵՒԵԼՔ չի հրատարակուիր Զատկի տօնին պատճառաւ:

ՈՏՆԼՈՒԱՑԻ ԱՌԹԻՒ

Ամէն անգամ որ այդ արարողութեան ներկայ գտնուիմ, խորապէս կը յուզուիմ. այնքան վսեմ բան մը կայ այդ պարզ գործողութեան մէջ որ մարդ սարսուռ մը կը զգայ իր մազերուն տակ ու մտածումի կը կասի, կ'արձանանայ, կը մայ ակնապիշ:

Ահեղ, խորագոյեցիկ դաս մըն է որ կը տրուի մարդկութեան, խոնարհութեան դասը, բարոյականի ամէնէն բարձր դասը:

Երբ կը տեսնեմ այն չողչողուն, փառազարդ եպիսկոպոսը, ոսկեճամուկ ըզգեստներով զարդարուած, ակնախտիղ լոյր ի գլուխ, հովիւի գաւազան ի ձեռին, խորանին առջեւ, իր բովանդակ փառքին մէջ, որ կը մերկանայ իր զարդերէն, կը ծալէ մէկդի կը դնէ իր մեծութիւնը, ու պարզ չապիկով մը գնացքին կը սկսի խոնարհութեան քարող կարդալ ձեր գլխուն:

Խոնարհութիւն չէ անոնց պահանջածը այլ ստորնութիւն, որ ամէն մարդու գործ չէ:

Եւ երբ իրենք «ամբարտաւան» կ'ըսեն, «հպարտ» ըսել կ'ուզեն:

Բայց հպարտութիւնը բոլորովին տարբեր բան է ամբարտաւանութենէն: Հպարտութիւնը առաքինութիւն մըն է որ նրուաստութենէն կը խորշի, ստորնութեան չի զլշանար: Իսկ ամբարտաւանութիւնը մոլութիւն մըն է որուն ուղղակի հակառակն է հեզութիւնը, համեստութիւնը: Հպարտը կը խոնարհի բայց չի ստորնանար; իսկ ամբարտաւանը չի սիրեր խոնարհիլ; բայց ի պահանջել հարիւն դիտէ ստորնանալ:

Օ՜հ, ատելի են այդ մարդիկը, և անտանելի, մանաւանդ երբ կեղծ համեստութեան ձեւերն ալ առնեն երբեմն, վիզերնին կբելով, ձայներնին ցածցընելով կամ քամահրելի ժեռելով. համոզմամբ ամբարտաւան հոգիները որոնց էութիւնը միշտ կը մնայ ամբարտաւան:

Ինծի համար բոլոր այդ մարդիկը կը հաւաքեի սա Ռոնդուայի առթիւ, և... մէկմէկ զենչակ կը կապէի ականջներնին ու կ'ըսէի. Լուացէ՛ք նայիմ սա ժամկոչին ոտքերը:

ՅԱԿՈՐ ՍԹԱՄՊՈՒԼՈՒԵԱՆ

ՕՐԸ ՕՐԻՆ

ԶԱՏԻԿ

Ի՞նչ արժէք պիտի ունենար ուրախութիւնը մարդուն համար, եթէ ճանչցած չըլլար տրտմութիւնը: Ինչ ազդեցութիւն պիտի ունենար երջանկութիւնը անոր վրայ, եթէ տառապանքին դառնութիւնը զգացած չըլլար: Եւ ի՞նչ նշանակութիւն պիտի ունենար մեղի համար Զատիկ տօնը, եթէ Քրիստոսի չարչարանքին, մահուան ու թաղման տխուր արարողութիւնները մեր հոգիին մէջ դրած չըլլային տարտամ ըղձանքը ցնծութեան պէտքի մը, զոր իր յարութիւնը կ'ազդէ համակ քրիստոնեայ աշխարհին: Նոր և մեծ բաներու համար մեր ունեցած բնական հակումը, զոր այնքան լաւ հասկցած էր Քրիստոս, լաւագոյն եղանակը մը չէր կրնար գոհացնել: Մարդկութեան համար մնացող ու յարութիւն առնող Քրիստոս մը պէտք էր որպէս զի պաշտուէր, բանական չէր պատճառ Աստուած մը, գոյացող Աստուած մը, չանք ու բոց տեղացող Աստուած մը ունենալ, նեղող Աստուած մը պէտք էր, դիմած, սիրող, վշտակցող Աստուած մը, որ գերեզմանին աղմամոլղէն անցներ ու անոր վկմը թաւալէր, ուրոյս սփոփ, կանգը սփոփ, որ ամէն բան ոգեւորէր, ու մտոգներ մարդոց տառապանքը, սուգը, արցունքը իր հրաչքի ու գթութեան բացախորհուրդին մէջ: Ու յետոյ հանկարծ կեանքի չարչարանքն ալ, նիւթական ու փիլիսոփայական տառապանքն ալ, հոգեկանին չափ, ու հանկարծ թէ հացը բաւական չէր ապրելու համար, թէ հաւկիթ ալ պէտք էր, և պէտք էր հաւկիթը կարմիր ըլլար որ ուրախանային մեր տղաքը: Ու գիտնար թէ աղքատը ձմեռէն չվարժիր, ու իր յարութեամբը վերջ տար դժնդակ եղանակին, ու նկուղները ձերմկնէր, ու տանձենիները, կեռասենիները կանանչնորով զարդարէր անուշ պտուղներու խոստումներովը լեցուն. և արեւու ճառագայթներ կախէր աղքատին ձեղքուտած երդիքէն վար, որպէս զի ան ալ հարուստին պէս ցնծար ու հրճուէր և ազաղակէր. «Օրհնեալ է Յարութիւն Քրիստոսի»: Ու պէտք էր Քրիստոսի տօնը ճշմարտապէս համապատասխանէր ըլլար իր քարոզներուն. պէտք էր որ իր աղքատիկ մանուկները ցեցոտներով եկեղեցի չերթային այդ բերկրութեան օրը, ու վարթամ տղոց նայելով չնախանձէին. պէտք էր նոր նոր հագուստի, ձերմակներ, կարմիրներ, կապոյտներ կապկին գլուխնին տաճարին մէջ, ինչպէս ծառերը դաչտին մէջ, և դառնուհիները ալօտներուն մէջ նարօտներով կը պճնուէին ծիրանի գօտի պէս: Ու նրբատի աղջիկներն ալ երբ անոր մարիկն ու արիւնը ճաշակելու կը ներկայանան սուրբ սեղանին առջեւ, իրենց սեռին ու հասակին ու սրտին պէս մաքուր եւ աղուոր հագուած չբլուած երթային, որպէս զի մայրերն ալ հրճուէին անոնց վրայ նայելով և օրպէս զի ամէն մարդ ուրախ ըլլար, և ամէն մարդ երջանիկ, քանի որ մարդ-Աստուծոյ տունն է:

Եւ մինչ այսպէս գուարթ ու այսպէս գեղեցիկ յօրինուած է Զատիկը. իր անունը միայն լսած չայրուղիչ գաղափար մը կ'արթնցնէ մեր մտքին մէջ, զոր մեր մանկութեան տանեն ստացած ու պահած ենք գուրգուրանքով: Մեզի համար Զատիկը գերազանցօրէն բարի տօնն է, օրհնող ու օրհնեալ տօնը, ուր ճոխին և աղքատին, հիւանդին ու առոյգին, սուրն փայտող թշուառներուն, ներմայներու բոցին առջեւ յղփացող մեծատունները տխուր հակադրութիւնները չեն ներկայանար, ինչպէս կաղանդի տօնին առթիւ: Զատկին, հիւանդն ալ, չքաւորն ալ, ծերունին ալ, մանկիկն ալ, իրենց ուրախութեան բաժինը ունին բնութենէն, սիրոյ, ողորմածութեան նուէրներուն մէջ ամէնքն ալ կը ժպտին, ամէնքն ալ կը հագուին, ամէնքն ալ իրենց սեղանը ունին, և գիրար կը փնտռեն, ողջագուրելու համար, օգնելու, ողորմելու համար իրարու, մտերմացու համար խոնջ անցեալ քէնը, որպ՝ Մարիոյ և Արեան մեծ խորհուրդին առջեւ, յիշելու համար թէ ամէնքն ալ քոյր եղբայր են, մէկ հօր զաւակներ, հաւասար կրօնքին առջեւ, ու սեղմելու համար իրարու ձեռք ու աչեւնելու համար «Քրիստոս Յարեաւ»: Այն տեսն ի՜նչ սրտի ջերմեռանդ զեղումով, ինչ խանդոտ և սուրբ ագոցումով կու տանք մեր ձեռքը մեր բարեկամին, կրկնելով սա սրտագուրս ողջոյնը. «Օրհնեալ է Յարուցեալն Քրիստոսի», որ երախտագիտութեամբ բարախօսելու սիրտերու յաւիտենական արձագանգն է:

ԴՐԻՍՏՈՆԵԱՑ

ԱՐԻԱՆԻՒ ԹԼ ԲԱՂՂ

Մշանջենապէս պիտի յուզուի և մշտընջենապէս անլոյծ պիտի մնայ այս խնդիրը:

Մէկ կողմէն միշտ պիտի գտնուին անանկներ, որ պիտի նկատեն կեանքը իրրեւ ամենապարզ ու մեկին եղելութիւն մը: Ասոնք, առանց վարանելու, կը բացատրեն կեանքին ամրողջ երեւոյթը. ամէն էակի պէս մարդ կը ծնի, կը մեծնայ կամ կը զարգանայ և կը մեռնի, սա տարերութեամբ միայն որ մարդը ունի կամք, գիտակցութիւն, կատարելագործուելու կարողութիւն, որով կրնայ դիտնալ թէ ինչպէս զարգանալու է:

Մտածեցէ՛ք անգամ մը, կ'ըսեն ասոնք, նախնական մարդը՝ տկար, զուրկ ամէն միջոցներէ, ենթարկուած ամէն վտանգի, ինչ արհաւիրքներու հարուածին տակ կրցած է ընել ինքն իր վրայ ձիգեր՝ որ մէջտեղ հանած են հոգեկան ու նիւթական այնպիսի կարողութիւններ՝ որոնցմով յաջողած է յաղթահարել ու փրկանալ բնութեան, և հասած է միմիայն մը որ կեանքը ամէնէն աւելի սարսափեցնող բնական ոյժերը իր պէտքերուն կրցած է գործածել: Ինչո՞ւ ուրեմն ամէն անհատ որ այս արդիւնքները կը տեսնէ, կը չօշափէ, հիացմամբ կ'ըմբռչնէ, կարող չըլլայ ասոնց ծնունդ տուող պատճառներուն թափանցելու: Պէտք է աշխատիլ առանց վշտանալու ձախողութիւնէն որ մէյմէկ պատահարներ են՝ անկարող դիմադրելու մարդկային կամքին:

Պատահարներ չեն այն պարագաները, կը պատասխանեն անոնք որ չեն կրնար այսչափ դիւրին ու մեկին ըմբռնել կեանքը. չեն կրնար ընդունիլ այն իմաստասիրութիւնը թէ ճշմարիտ գաղափարները յատուկ ու պայծառ գաղափարներն են և ամէն իրականութիւն իմանալի է, ինչպես կ'ըսէ Տէկարթ: Անոնք կը նային աւելի խորը և կը գան թէ զգայարանքներէն խոնաւորող բան մը կայ. անոնք ունին մեսնիչական խորհրդաւորութեան զգացումը. գիտեն թէ ճիգ է գերմանական բնազանցութիւնը որ հիմնուած է այն սկզբունքին վրայ թէ կայ ու կը մնայ անճանաչելին, անիմանալին, հետեւապէս տեսակ մը սկզբնական գիշեր՝ որուն թափանցելու անկարող է իմացականութեան լոյսը:

* * *

Երիտասարդ մը՝ սկսնակ մը կեանքի մէջ՝ խելացի, եռանդուն ու կայտառ, իր երազներուն իրականացման անբաւականի կը գտնէ 3-4 ոսկինոց գրագրութեան պաշտօնը. իր հօրենական ժառանգութիւնը բերալի ապայատակներուն վրայ մսխելու տեղ կ'ելլէ Ամերիկա կ'երթայ, հոն վաճառականութեան կը սկսի և իր ցուցուցած կարողութիւններովը կը յաջողի լաւ դիրք մը բռնել իր ժամանակուան մէջ. ապագան կը ժպտի իրեն, ամէն բան յաջող կ'երթայ; Բայց օր մը Թոքատուալը կը տապալէ գինքը. 4-5 ամիս պառկելէ յետոյ ապաքինութեան օրերը չանցուցած, իր գործերուն դառնալ ուզելով վերտին կը հիւանդանայ. այս անգամ վեց ամիս կը պառկի: Դրամագլուխ, դիրք, ամէն բան կորընծցնելէ եռքը ողորմելի վիճակի մը մէջ հոս կը դառնայ, սակայն առանց վհատելու նորէն աշխատիլ կը սկսի և իր երկաթէ եռանդին չնորհիւ դարձեալ յաջողելու ժամ է: Կանանքին ուրիշ մէկ ծրագիծն ալ կը վայելէ: Ճամբուն վրայ հանդիպած սեւաշուխ գեղուհի մը գինքը հրապուրած, վրդոված է. սէրը գինքը չի թողուներ. ընդհակառակը աւելի մեծ աւիւն մը կը ներշնչէ իրեն: Նախ այդ գեղուհին ծնողքը ամուսնութեան կ'ընդդիմանան. երիտասարդը կը յաջողի յաղթել այդ դժուարութեան ալ. բայց իր կինը աւելի երջանիկ ընելու համար սեղանաւորական գործի մը կը ձեռնարկէ, անանկ վայրկեան մը ուր չատեր ափերով ոսկի կը չահէին. մէկ երկու օր վերջը անակնկալ գլաս մը գինքը կը գգեստէ, ձեռքէն կորզելով ինչքը և դիրքը:

Երեք չորս օրուան մէջ փճացեր էին ինչ որ վաստակ էր անհուն ձիգերով ու գերմարդկային զոհողութիւններով: Այս մարդը չի վհատիր դարձեալ. հանգիստ քաղաք մը կ'ուղեւորի. երկու ամսուան ճամրորդութենէն մը եռքը՝ անհամար դժուարութիւններով հոն կը հասնի և կը սկսի վերազարկութիւն ընել. քիչ ժամանական մէջ իր եռանդին, խնայողութեան, և գործի մարդու հաղուագիւտ կարողութիւններուն չնորհիւ փայլուն յաջողութիւններ և բարձր պաշտպանութիւններ կը գտնէ. ալ ժամը հնչած է իրեն համար՝ հարստութիւն մը չինելու. խել մը նպաստաւոր պարագաներ գուշակել կու տան ասիկա: Բայց ինչպէ՞ս և ուրկէ՞ վրայ կը հասնի անհերքող թշնամին որ այս անգամ քիթիդի ձեւին տակ կը ներկայանայ և վերջապէս վճռական պարտութիւնը կը հնչեցնէ անոր ականջին. երիտասարդը տասնըհինգ օրուան մէջ կը մեռնի:

Անդին հակապատկեր մը: երիտասարդ մը վիճակահանութենէ մը 500 ոսկի կը չահի. ան ալ կ'երթայ Ամերիկա ուր իրենց կուն մը մեծ վաճառականի մը տունը կը գտնուէր. գործի յարաբերութիւններ գտնելու յոյսով՝ հոն իրեն ուղղուած պատուարի հրաւէրը չի կրնար մերժել. կը խաղայ, խաղը մեծ էր և իրեն անյաղթ կ'երթայ. մէկ ժամուան մէջ ամրողջ ունեցածը կը կորընծցնէ: Ծուսահատ ու սարսափահար, կ'ուզէ սեղանէն ելլել, երբ քովը նստողը ինքնաբերաբար հինգ ոսկի փոխ կու տայ որպէս զի չարտնանկէ. այս անգամ 10—15 բաս կը չաթնանկէ. այս անգամ 10—15 բաս կը չաթնանկէ. այս անգամ 10—15 բաս կը չաթ

ԱՐԱՐԱՏԱՆԱՅԻՆ

ԳԱՂԱՒԱՏ

Ա.

Ամերիկացիները չեն ուզում, որ իրենց երկրում ստրկութիւն լինի, ասում են, որ ստրկութիւնը մի մեծ անարդարութիւն է, որ մի մարդ իրաւունք չունի միւսին ստրուկ դարձնելու, ստիպելու, որ նա իր համար աշխատի, իր կամքին հնազանդուի, ինչպէս անասունը։ Ամերիկացիները ասում են, որ ստրկութիւնը մի մեծ մեղք է, որ ամենքը պարտաւոր են ջանալ, որ ստրկութիւնը վերանայ։ Ամերիկացիները ասում են, որ ստրկութիւնը մի մեծ անարդարութիւն է, որ մի մարդ իրաւունք չունի միւսին ստրուկ դարձնելու, ստիպելու, որ նա իր համար աշխատի, իր կամքին հնազանդուի, ինչպէս անասունը

—Երկուշաբթի առաւօտ Ալեքսանդրապոլի կայարանի մօտ ձիերը գետնին տապալած էին մի ուրիշ կառք, որի մէջ նստած էին Ալեքսանդրապոլի գաւառապետ Ա. Ա. Մելիք-Ազարեանցը, գաւառական ատենապետ Ա. Ա. Ղազարեանցը, գաւառական ատենակալ Ա. Ա. Ղազարեանցը, գաւառական ատենակալ Ա. Ա. Ղազարեանցը, գաւառական ատենակալ

ՊՐԻՍԹՈԼ ՖԱՅՐ ՕՖԻՍԸ
ՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՀԱՌՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԿԱՊԻՏԱԼ 4,000,000 ՍՏԵՐԼԻՆԳ
ՀԱՒԱՔԱԾ ԱՌԱՋ ՄԱՐԴԿԱՆԱՑ 1,000,000
ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՊԱՀՈՒՍՏԻ ԱՌԱՋ ՄԱՐԴԿԱՆԱՑ 1,000,000
ՀԱՒԱՔԱԾ ԱՌԱՋ ՄԱՐԴԿԱՆԱՑ 1,000,000
ՍՏԵՐԼԻՆԳ ՀԱՒԱՔԱԾ ՈՒ ՎՃԱՐՈՒԱԾ ԱՌԱՋ ՄԱՐԴԿԱՆԱՑ 4,000,000

ՊՐԻՍԹՈԼ ՖԱՅՐ ՕՖԻՍԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԱՄԲՈՂՋ ԱՇԽԱՐՀԻ ՎՐԱ ՀԱՒԱՍՏՈՒԹԵԱՆ ՄԵԾ ԿԱՊԻՏԱԼՈՎ ԵՒ ՀԱՐՍՏԱՑՈՒԱԾ ՊԱՀՈՒՍՏՈՎ ՀԱՒԱՍՏԱՑՈՒՄ Է ՀՐԴԵՀԱՆՔՆԵՐ ԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՍԱԿԻ ՀՐԴԵՀԱՆՔՆԵՐՈՒ ԵՒ ՎՃԱՐՈՒՄ Է ՀԱՒԱՍՏԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻ ԵՒ ՏՈՒՆԱՅԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐ։

ՊՐԻՍԹՈԼ ՖԱՅՐ ՕՖԻՍԻ ՀՐԴԵՀԱՆՔՆԵՐՈՒ ՎՃԱՐՈՒՄ Է ՀԱՒԱՍՏԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻ ԵՒ ՏՈՒՆԱՅԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐ։

ՊՐԻՍԹՈԼ ՖԱՅՐ ՕՖԻՍԻ ՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԱՄԲՈՂՋ ԱՇԽԱՐՀԻ ՎՐԱ ՀԱՒԱՍՏՈՒԹԵԱՆ ՄԵԾ ԿԱՊԻՏԱԼՈՎ ԵՒ ՀԱՐՍՏԱՑՈՒԱԾ ՊԱՀՈՒՍՏՈՎ ՀԱՒԱՍՏԱՑՈՒՄ Է ՀՐԴԵՀԱՆՔՆԵՐ ԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՍԱԿԻ ՀՐԴԵՀԱՆՔՆԵՐՈՒ ԵՒ ՎՃԱՐՈՒՄ Է ՀԱՒԱՍՏԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻ ԵՒ ՏՈՒՆԱՅԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐ։

ՊՐԻՍԹՈԼ ՖԱՅՐ ՕՖԻՍԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԱՄԲՈՂՋ ԱՇԽԱՐՀԻ ՎՐԱ ՀԱՒԱՍՏՈՒԹԵԱՆ ՄԵԾ ԿԱՊԻՏԱԼՈՎ ԵՒ ՀԱՐՍՏԱՑՈՒԱԾ ՊԱՀՈՒՍՏՈՎ ՀԱՒԱՍՏԱՑՈՒՄ Է ՀՐԴԵՀԱՆՔՆԵՐ ԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՍԱԿԻ ՀՐԴԵՀԱՆՔՆԵՐՈՒ ԵՒ ՎՃԱՐՈՒՄ Է ՀԱՒԱՍՏԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻ ԵՒ ՏՈՒՆԱՅԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐ։

ՍՏԵՓԱՆ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.
ՀՈՂԱՅԻՆ ԵՒ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐ
ՊՈՍՏԱՅԻ ՀԱՍՑԵ՝ ՓԱՐԻԶ, 1 ՌՈՒ ՍԱՆ ԼԱԶԱՐ
ՀԵՌԱԽՈՍ ՀԱՄԱՐ 3200

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐ